



«Чи легко бути добрим?» — так звучить одна з найпоширеніших в наші дні тем для шкільних творів, а також диспутів та обговорень за круглим столом у вищих навчальних закладах. Питання насправді не те щоб складне, але й далеко непросте. Щоб підібрати вагомі аргументи на утвердження своєї внутрішньої доброти, потрібно, напевно, багато чого пережити, проаналізувати, зрозуміти та продемонструвати.

Не так давно мені пощастило побувати на одному шикарному (за нинішніми масштабними мірками), позитивному та ідейному заході, який і допоміг мені відповісти на це питання. Два дні поспіль (3-4 листопада) у Києві проходив [Третій Міжнародний фестиваль «ДоброТи»](#). Саме цей фестиваль і вселив мені віру та надію в те, що бути добрим — легко!

Коли я сонячного суботнього дня проходив повз Київський палац дітей та юнацтва, мою увагу привернув оркестр. І перше, на що я звернув увагу, це пара, яка захоплено танцювала вальс. Уявіть собі, це були не лауреати численних конкурсів і не учасники всіляких шоу, а звичайні перехожі.

«Це вже цікаво!» — відразу ж промайнула думка в голові. Підійшовши ближче, я побачив рекламу фестивалю «ДоброТи», який проводила МГО «Лагода». Вільний час у мене був, і я вирішив зайти на фестиваль. Тим більше, що вхід був вільний.

При вході мене зустріли усміхнені молоді люди з кульками в руках. Вручили одну мені. Здавалося б, дрібничка. А як приємно!

Але на цьому моє здивування не закінчилося, а навпаки — набирало обертів. Те, що я побачив на території фестивалю, невимовно вразило мене. Скрізь проводилися різні майстер-класи (тут вони називалися приємним і захоплюючим словом — Лагоди). Це й виготовлення слов'янських оберегів (ляльки-мотанки, «Око Бога»), розпис на тканинах (учасники фестивалю малювали слов'янські символи на еко-сумках), навчання японської каліграфії та орігамі (бажаючи робили квітки ірису та лотоса). Величезну територію займали лагоди, присвячені сім'ї «ДоброТи», а саме відносинам між батьками та дітьми.

Але найцікавіше було далі. Незабаром почалися так звані «Соціальні проекти» — круглі столи, за якими обговорювалися актуальні нині теми. Мене, як студента, це особливо зацікавило. Наприклад, на соціальному проекті «Скарбниця добрих ідей» учасники обговорення змогли подискутувати про те, кому і де доводилося бачити (або чути) різні соціальні проекти, спрямовані на добро та реалізацію інтелектуальних заходів.

Учасники круглого столу вносили свої пропозиції, ділилися досвідом та прикладами з особистого життя. Також проходив круглий стіл, присвячений темі «Інтернет «ДоброТи». Тут порушувалася тема Інтернету як важливого інструменту для створення та проведення добрих справ, пошуку однодумців, створення сторінок доброти та інше. Учасники так само ділилися своїм досвідом, тут же виникали нові ідеї, які мають за мету відродження культурно-моральних цінностей у сучасному суспільстві.

Після відвідин кількох таких соціальних проектів я зрозумів, що головною ідеєю круглих столів було пробудження в людях бажання зробити щось корисне й добре. І це можна робити в будь-який час — там, де ти живеш, навчаєшся, працюєш. Адже не дарма кажуть: «Хочеш змінити світ — почни з себе!»

Я утвердився в тому, що це дійсно дуже цікава і корисна ідея, яку необхідно й треба

втілювати в життя. І це цілком реально під силу кожному з нас.

Хочу висловити подяку всім учасникам та організаторам цього прекрасного свята — Третього Міжнародного фестивалю «ДоброТи». Усі вони проробили величезну творчу роботу. Але головне те, що вони запустили в дію одну з найважливіших життєвих ідей — творити добро завжди і скрізь, не залежно від місця й часу! Адже, як кажуть мудреці, добрій людині й живеться легше. А все тому, що бути добрим насправді — легко!

*Олексій Миронов, студент
м. Київ.*